

[Landbrugsministeren.]

af forhandlingerne bliver, at lovforslagene kan gennemføres med tilslutning fra alle sider. Det er jeg meget taknemlig for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og §§ 2-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet.

Lovforslagets §§ 1-13 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udlån til foranstaltninger vedrørende staldhygiejne.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2121, fremsættelsen i tidenden sp. 2938).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Carl Petersen: Det lovforslag, vi nu har til behandling, går jo ud på en fortsættelse af en lovgivning, der har været gældende i en lang årrække, og hvorom man vist har lov at sige, at der har været stor interesse for den inden for dansk landbrug. Når den højtærede landbrugsminister nu har stillet forslag om en fortsættelse af denne lovgivning, må det vel betyde, at ministeren er af den opfattelse, at der stadig er brug

for støtte til fremme af de foranstaltninger, som det er lovens hensigt at søge fremmet. Jeg er enig med ministeren i, at der stadig er brug for en sådan lov om, at der kan ydes lån fra staten til disse formål, dels fordi det er så øjensynligt, når man rejser gennem det danske land, at der er mange gamle stalde, der i høj grad trænger til forbedringer, og dels fordi det også er mit indtryk, at der endnu er et stykke vej, før man er nået så langt, at man kan sige, at nu har vort smør nået sin absolut højeste kvalitet; for alle er vel enige om, at staldhygiejnen spiller en væsentlig rolle for kvaliteten af smørret og mælkeprodukter i det hele taget.

Alene af disse to grunde skulle man mene, at der havde været stærk efterspørgsel efter de midler, staten her har stillet til rådighed ved denne lovgivning, men til trods herfor viser det sig, at kun halvdelen af de midler, der er stillet til rådighed i finansåret 1957-58, er brugt. Det fremgår af de lovforslagets ledsagende bemærkninger, at det er sådan. Når det forholder sig sådan, stiller man uvilkårligt det spørgsmål til sig selv: hvorfor? Det er ikke uden interesse at få dette besvaret, for der må jo være en grund.

Nu er det ikke min mening, at jeg vil afæske den højtærede minister noget svar eller nogen redegørelse for dette forhold, da jeg regner med, at et sådant svar må hvile på ministerens egne, lad mig sige landmandsbetragtninger, og det kan derfor ikke klare spørgsmålet bedre end de betragtninger, ordførerne hver for sig kan anstille om dette spørgsmål. Jeg har selv gjort mig mine tanker om forholdet, og de går i den retning, at det er de gennem en ret lang tid lave smørpriser, der har været den væsentligste årsag hertil, selv om jeg jo må erkende, at netop dette forhold vel i grunden burde have animeret til en stærkere udnyttelse af loven ud fra betragtningen om, at en bedre kvalitet giver chancer for bedre placering på afsætningsmarkedet.

Jeg kunne vel tilføje, selv om det ikke har direkte med dette forslag at gøre — men i høj grad indirekte har forbindelse med det — at den lave smørpris, der har været, vel også burde have animeret til en billig-gørelse af vor mejeridrift. At det kan gøres